

תת"ע 1319/03/19 - קמר ותד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 1319-03-19 מדינת ישראל נ' קמר ותד
תיק חיצוני: 10153213623

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקשת	קמר ותד
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 1.4.19.

כנגד המבקשת הוגש ביום 4.3.19 כתב אישום המייחס לה עבירה של נהיגה ברכב בלא זהירות בכך שעקפה רכבים מימינם וממאלה תוך כדי סיכון, בניגוד לתקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 30.8.18.

ישיבת הקראה נקבעה ליום 1.4.19, אך המבקשת לא התייצבה לדין, ונשפטה בהיעדרה, ונדונה לקנס המקור בסך של 500 ש"ח.

בבקשה מיום 21.5.19 טענה הנאשמת, כי לא קיבלה הזמנה לדין, ובבדיקה נאמר לה שאין אישור מסירה, וביקשה לקבוע תאריך דין חדש להוכיח את חפותה. עוד טענה הנאשמת, כי הינה אם חד הורית ואין לה אפשרות כספית לשלם הוצאות לעורך דין.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי הזמנה לדין נשלחה לכתובתה של המבקשת וחזרה בציון 'לא נדרש', והמבקשת לא סתרה את חזקת המסירה, לא הניחה תשתית ראייתית לשינוי התוצאה, והעונש שהושת על המבקשת הוא קנס המקור ולא נגרם למבקשת עיוות דין.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

בענייננו, המבקשת לא הוכיחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותה לדין. כאשר הזמנה לדין נשלחה בדואר רשום לכתובת המדווחת במשרד הפנים וחזרה בציון "לא נדרש" חלה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א. לתקנות סדר הדין הפלילי. בענייננו, המבקשת לא הוכיחה כי לא קיבלה את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בה ולא עקב הימנעותה מלקבלה, כדי לסתור את חזקת המסירה. לא רק שהמבקשת לא הוכיחה כי הזמנה לדין לא הגיעה אליה ועל כן לא סתרה את "חזקת המסירה", אלא שמרישומי רשות הדואר מסתבר, כי לא דרשה את הודעת התשלום, ולפיכך אי קבלת הזמנה לדין נעוצה במחדלה. וראו גם רע"פ 8604/15 ג'ורג' חנא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.12.2015); רע"פ 5258/14 חיים סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 03.08.2014); עפ"ת (מחוזי חי') 37016-12-18 נסאר נבואני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.12.2018); עפ"ת (מחוזי חי') 21632-09-11 מוחמד מצאלחה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.11.2011).

כמו כן, בענייננו, לבד מהבקשה להוכיח את חפותה, לא נטענה טענה ולא הונחה תשתית ראייתית המצביעה על סיכויי הגנתה של המבקשת, וודאי לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין; ומשהוטל על המבקשת קנס המקור הקבוע לעבירה בה הורשעה, לא ניתן לומר כי נגרם לה עוול כלשהו גם מבחינה זו.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ג סיוון תשע"ט, 16 יוני 2019, בהעדר הצדדים.